

[CHASTEREK *sb m*

A sg chast(e)r(e)k.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Tylna część tułowia u ptaków; kuperek: Zápárzyć iáko Ziebę mařz. Vymi iey cháfterek/ á tám káždego piorká zořobná potkni trořzkę w cháfterek/ á tám to krwią závra/ tedy będzie mocny ogon CygMyśl G4v.

MM